מַעְיָן וּבוֹר מִקְוֵה־מַיִם יִהְיֶה טָהוֹר וְנֹגֵעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא׃
וְכִי יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עַל־כָּל־זֶרַע זֵרוּעַ אֲשֶׁר יִזָּרֵעַ טָהוֹר לז
הוּא׃ וְכִי יֻתַּן־מַיִם עַל־זֶרַע וְנָפַל מִנִּבְלָתָם עָלָיו טָמֵא לח
הוּא לָכֶם׃ ס וְכִי יָמוּת מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־הִיא לָכֶם לט
לְאָכְלָה הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ וְהָאֹכֵל מִנִּבְלָתָהּ מ
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהַנֹּשֵׂא אֶת־נִבְלָתָהּ יְכַבֵּס
בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ וְכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ מא
שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל׃ כֹּל הוֹלֵךְ עַל־גָּחוֹן וְכֹל ׀ הוֹלֵךְ מב
עַל־אַרְבַּע עַד כָּל־מַרְבֵּה רַגְלַיִם לְכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־
הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם כִּי־שֶׁקֶץ הֵם׃ אַל־תְּשַׁקְּצוּ אֶת־ מג
נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם וְנִטְמֵתֶם
בָּם׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים מד
כִּי קָדוֹשׁ אָנִי וְלֹא תְטַמְּאוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל־הַשֶּׁרֶץ
הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ כִּי ׀ אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מה
מִצְרַיִם לִהְיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ
אָנִי׃ זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכֹל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת מו
בַּמָּיִם וּלְכָל־נֶפֶשׁ הַשֹּׁרֶצֶת עַל־הָאָרֶץ׃ לְהַבְדִּיל בֵּין מז
הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֶּאֱכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר
לֹא תֵאָכֵל׃ פ

אַ קוואַל אָדער אַ גרוב ווו וואַסער איז איינגעזאַמלט, זאָל בלייבן ריין; נאָר דער וואָס רירט זיך אָן אָן זייער נבֵלה, זאָל ווערן אומריין. 37 און אויב פון זייער נבֵלה וועט פאַלן אויף וואָסער עס איז זאָמען פון זריעה וואָס ווערט געזייט, איז ער ריין. 38 אויב אָבער אויפן זאָמען איז אַרויפגעטאָן געוואָרן וואַסער, און עפּעס פון זייער נבֵלה וועט פאַלן דערויף, איז ער אומריין פאַר אײַך.

39 און אַז איינע פון די בהמות וואָס זיינען פאַר אײַך צום עסן וועט אַוועקפאַלן, זאָל דער וואָס רירט זיך אָן אָן איר נבֵלה, זיין אומריין ביזן אָוונט. 40 און דער וואָס עסט פון איר נבֵלה, זאָל וואַשן זיינע קליידער, און זיין אומריין ביזן אָוונט; און דער וואָס טראָגט איר נבֵלה, זאָל וואַשן זיינע קליידער, און זיין אומריין ביזן אָוונט. 41 און יעטוועדער שרץ וואָס קריכט אויף דער ערד, איז אַן אומווערדיקייט; ער זאָל ניט געגעסן ווערן. 42 אַלץ וואָס גייט אויפן בויך, און אַלץ וואָס גייט אויף פיר, און אַלץ וואָס איז פילפיסיק, אַלע שרצים וואָס קריכן אויף דער ערד, זיי זאָלט איר ניט עסן, וואָרום אַן אומווערדיקייט זיינען זיי. 43 איר זאָלט ניט פאַראומווערדיקן אײַער זעל מיט קיין שרץ וואָס קריכט, און איר זאָלט זיך ניט פאַראומרייניקן מיט זיי, און ווערן אומריין דורך זיי. 44 וואָרום איך בין יהוה אײַער גאָט, און איר זאָלט זיך הייליקן און זיין הייליק, וואָרום איך בין הייליק; און איר זאָלט ניט פאַראומרייניקן אײַער זעל מיט קיין שרץ וואָס ווידמענט זיך אויף דער ערד. 45 וואָרום איך בין יהוה וואָס האָט אײַך אויפגעבראַכט פון לאַנד מִצרַיִם, אײַך צו זיין צום גאָט; דרום זאָלט איר זיין הייליק, ווייל איך בין הייליק.

46 דאָס איז דער דין פון בהמות, און פויגלען, און יעטוועדער לעבעדיקער באַשעפעניש וואָס ווידמענט זיך אין וואַסער, און וועגן יעטוועדער באַשעפעניש וואָס קריכט אויף דער ערד, 47 כּדי אָפּצושיידן צווישן אומרייניעם און רייניעם, און צווישן דער לעבעדיקער זאַך וואָס מעג געגעסן ווערן, און דער לעבעדיקער זאַך וואָס טאָר ניט געגעסן ווערן.

תַזְרִיעַ

יב

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל א ב
לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים
כִּימֵי נִדַּת דְּוֺתָהּ תִּטְמָא׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר ג
עָרְלָתוֹ׃ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָה ד
בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגָּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֹאת
יְמֵי טָהֳרָהּ׃ וְאִם־נְקֵבָה תֵלֵד וְטָמְאָה שְׁבֻעַיִם כְּנִדָּתָהּ ה

יא,מב' ו רבתי והוא חצי התורה באותיות   מג' חסר א'   יב,ד' קמץ ברביע

יב 1 און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: 2 רעד צו די קינדער פון ישראל, אַזוי צו זאָגן:

אַ פרוי אַז זי וועט געלעגן ווערן, און געבערן אַ ייִנגל, זאָל זי זיין אומריין זיבן טעג; אַזוי ווי די טעג פון דער אָפּזונדערונג אין איר קראַנקשאַפט זאָל זי זיין אומריין. 3 און אויפן אַכטן טאָג זאָל געמַלט ווערן דאָס פלייש פון זיין פאָרהויט. 4 און דרייסיק טעג מיט דריי טעג זאָל זי בלייבן אין דעם בלוט פון רייניקונג; אָן קיין הייליקער זאַך זאָל זי זיך ניט אָנרירן, און אין הייליקטום זאָל זי ניט קומען, ביז די טעג פון איר רייניקונג ווערן פול. 5 אויב אָבער זי וועט געבערן אַ מיידל, זאָל זי זיין אומריין צוויי וואָכן, אַזוי ווי אין איר אָפּזונדערונג,

ו וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דְּמֵי טָהֳרָה׃ וּבִמְלֹאת
יְמֵי טָהֳרָהּ לְבֵן אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן־
יוֹנָה אוֹ־תֹר לְחַטָּאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן׃
ז וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ וְטָהֲרָה מִמְּקֹר דָּמֶיהָ
ח זֹאת תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת לַזָּכָר אוֹ לַנְּקֵבָה׃ וְאִם־לֹא תִמְצָא
יָדָהּ דֵּי שֶׂה וְלָקְחָה שְׁתֵּי־תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד
לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטָהֵרָה׃ פ

יג

א ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵּאמֹר׃ אָדָם כִּי־יִהְיֶה
בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת אוֹ־סַפַּחַת אוֹ בַהֶרֶת וְהָיָה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ
לְנֶגַע צָרָעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל־אַחַד מִבָּנָיו
ג הַכֹּהֲנִים׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשֵׂעָר
בַּנֶּגַע הָפַךְ לָבָן וּמַרְאֵה הַנֶּגַע עָמֹק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ נֶגַע צָרַעַת
ד הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמֵּא אֹתוֹ׃ וְאִם־בַּהֶרֶת לְבָנָה הִוא
בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעָמֹק אֵין־מַרְאֶהָ מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָה לֹא־הָפַךְ
ה לָבָן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע
שני בָּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֵׁנִית וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע וְלֹא־פָשָׂה
הַנֶּגַע בָּעוֹר וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת הִוא וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְטָהֵר׃
ז וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר אַחֲרֵי הֵרָאֹתוֹ אֶל־
ח הַכֹּהֵן לְטָהֳרָתוֹ וְנִרְאָה שֵׁנִית אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה פָּשְׂתָה הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן צָרַעַת הִוא׃ פ
ט י נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְבָנָה בָּעוֹר וְהִיא הָפְכָה שֵׂעָר לָבָן וּמִחְיַת
יא בָּשָׂר חַי בַּשְׂאֵת׃ צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטִמְּאוֹ
יב הַכֹּהֵן לֹא יַסְגִּרֶנּוּ כִּי טָמֵא הוּא׃ וְאִם־פָּרוֹחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת

יג, י׳ שׂ רפה

און זעכציק טעג מיט זעקס טעג זאָל זי בלייבן אין דעם בלוט פֿון רייניקונג. 6 און אַז די טעג פֿון איר רייניקונג ווערן פֿול, בײַ אַ ייִנגל אָדער בײַ אַ מיידל, זאָל זי ברענגען אַ יאָריקן שעפּס פֿאַר אַ בראַנדאָפּפֿער, און אַ יונגע טויב, אָדער אַ טורטלטויב, פֿאַר אַ זינדאָפּפֿער, צום אײַנגאַנג פֿון אוהל־מועד, צום כּהן. 7 און ער זאָל עס מקריב זײַן פֿאַר גאָט, און מכפּר זײַן אויף איר, און זי וועט ווערן ריין פֿון איר בלוטקוואַל.

דאָס איז דער דין פֿון אַ קינפּעטאָרין, בײַ אַ ייִנגל אָדער בײַ אַ מיידל. 8 און אויב איר האַנט פֿאַרמאָגט ניט גענוג אויף אַ לאַם, זאָל זי נעמען צוויי טורטלטויבן, אָדער צוויי יונגע טויבן, איינע פֿאַר אַ בראַנדאָפּפֿער, און איינע פֿאַר אַ זינדאָפּפֿער; און דער כּהן זאָל מכפּר זײַן אויף איר, און זי וועט ווערן ריין.

יג 1 און גאָט האָט גערעדט צו משהן און צו אַהרנען, אַזוי צו זאָגן:

2 אַ מענטש, אַז אויף דער הויט פֿון זײַן לײַב וועט זײַן אַ געשווילעכץ, אָדער אַ גרינד, אָדער אַ פֿלעק, און וועט ווערן אויף דער הויט פֿון זײַן לײַב ווי אַן אויסשלאָג פֿון צרעת, זאָל ער געבראַכט ווערן צו אַהרן דעם כּהן, אָדער צו איינעם פֿון זײַנע קינדער די כּהנים. 3 און דער כּהן זאָל באַקוקן דעם אויסשלאָג אויף דער הויט פֿון לײַב, און אויב די האָר אויפֿן אויסשלאָג איז געוואָרן ווײַס, און דאָס אויסזען פֿון דעם אויסשלאָג איז טיפֿער פֿון דער הויט, איז דאָס די פּלאָג פֿון צרעת; און אַז דער כּהן וועט אים זען, זאָל ער אים מאַכן פֿאַר אומריין. 4 אויב אָבער דאָס איז אַ ווײַסער פֿלעק אויף דער הויט פֿון זײַן לײַב, און זײַן אויסזען איז ניט טיפֿער פֿון דער הויט, און די האָר אויף אים איז ניט געוואָרן ווײַס, זאָל דער כּהן אײַנשליסן דעם וואָס האָט דעם אויסשלאָג אויף זיבן טעג. 5 און אַז דער כּהן וועט אים באַקוקן אויפֿן זיבעטן טאָג, ערשט דער אויסשלאָג איז געבליבן בײַ זײַן אויסזען, דער אויסשלאָג האָט זיך ניט פֿאַרשפּרייט אויף דער הויט, זאָל אים דער כּהן אײַנשליסן אַ צווייט מאָל אויף זיבן טעג. 6 און אַז דער כּהן וועט אים באַקוקן אויפֿן זיבעטן טאָג אַ צווייט מאָל, ערשט דער אויסשלאָג איז מאַט, און דער אויסשלאָג האָט זיך ניט פֿאַרשפּרייט אויף דער הויט, זאָל אים דער כּהן מאַכן פֿאַר ריין; אַ גרינד איז דאָס; און ער זאָל וואַשן זײַנע קליידער, און זײַן ריין. 7 אויב אָבער שפּרייטן פֿאַרשפּרייטן וועט זיך דער גרינד אויף דער הויט נאָכדעם ווי ער האָט זיך געוויזן צום כּהן פֿאַר זײַן רייניקונג, זאָל ער זיך ווײַזן צום כּהן אַ צווייט מאָל. 8 און אַז דער כּהן וועט זען, ערשט דער גרינד האָט זיך פֿאַרשפּרייט אויף דער הויט, זאָל דער כּהן אים מאַכן פֿאַר אומריין; צרעת איז דאָס.

9 אַז די פּלאָג פֿון צרעת וועט זײַן אויף אַ מענטשן, זאָל ער געבראַכט ווערן צום כּהן. 10 און אַז דער כּהן וועט זען, ערשט אַ ווײַסע געשווילעכץ איז אויף דער הויט, און זי האָט פֿאַרקערט די האָר אין ווײַס, און אַן אָנוווּקס פֿון ווילד־פֿלייש איז אויף דער געשווילעכץ, 11 איז דאָס אַן אַלטע צרעת אויף דער הויט פֿון זײַן לײַב, און דער כּהן זאָל אים מאַכן פֿאַר אומריין; ער דאַרף אים ניט אײַנשליסן, וואָרום ער איז אומריין. 12 און אויב אויסברעכן וועט אויסברעכן די צרעת

בָּעוֹר וְכִסְּתָה הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנֶּגַע מֵרֹאשׁוֹ וְעַד־
יג רַגְלָיו לְכָל־מַרְאֵה עֵינֵי הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְּתָה
הַצָּרַעַת אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטִהַר אֶת־הַנָּגַע כֻּלּוֹ הָפַךְ לָבָן
יד טו טָהוֹר הוּא׃ וּבְיוֹם הֵרָאוֹת בּוֹ בָּשָׂר חַי יִטְמָא׃ וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַבָּשָׂר הַחַי וְטִמְּאוֹ הַבָּשָׂר הַחַי טָמֵא הוּא
טז צָרַעַת הוּא׃ אוֹ כִי יָשׁוּב הַבָּשָׂר הַחַי וְנֶהְפַּךְ לְלָבָן וּבָא
יז אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ הַנֶּגַע לְלָבָן וְטִהַר
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע טָהוֹר הוּא׃ פ
שלי׳ יט וּבָשָׂר כִּי־יִהְיֶה בוֹ־בְעֹרוֹ שְׁחִין וְנִרְפָּא׃ וְהָיָה בִּמְקוֹם
הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה אוֹ בַהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת וְנִרְאָה
כ אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מַרְאֶהָ שָׁפָל מִן־הָעוֹר
וּשְׂעָרָהּ הָפַךְ לָבָן וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע־צָרַעַת הִוא בַּשְּׁחִין
כא פָּרָחָה׃ וְאִם ׀ יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־בָּהּ שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה
אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִיא כֵהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃
כב כג וְאִם־פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע הִוא׃ וְאִם־
תַּחְתֶּיהָ תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא פָשָׂתָה צָרֶבֶת הַשְּׁחִין הִוא
רב׳ (שני) וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס אוֹ בָשָׂר כִּי־יִהְיֶה בְעֹרוֹ מִכְוַת־אֵשׁ
וְהָיְתָה מִחְיַת הַמִּכְוָה בַּהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת אוֹ לְבָנָה׃
כה וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ שֵׂעָר לָבָן בַּבַּהֶרֶת וּמַרְאֶהָ
עָמֹק מִן־הָעוֹר צָרַעַת הִוא בַּמִּכְוָה פָּרָחָה וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן
כו נֶגַע צָרַעַת הִוא׃ וְאִם ׀ יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־בַּבַּהֶרֶת
שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִוא כֵהָה וְהִסְגִּירוֹ
כז הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־
פָּשֹׂה תִפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע צָרַעַת הִוא׃
כח וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא־פָשְׂתָה בָעוֹר וְהִוא כֵהָה
שְׂאֵת הַמִּכְוָה הִוא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן כִּי־צָרֶבֶת הַמִּכְוָה הִוא׃ פ
חמ׳ ל וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בוֹ נָגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְזָקָן׃ וְרָאָה

כג׳ קמץ בז״ק

אויף דער הויט, און די צרעת וועט באַדעקן די גאַנצע הויט פון דעם וואָס האָט דעם אויסשלאָג פון קאָפּ ביז די פיס, ווו נאָר די אויגן פון כֹּהן גיבן אַ קוק. [13] איז, אַז דער כֹּהן וועט זען, ערשט די צרעת האָט באַדעקט זיין גאַנצן לייב, זאָל ער מאַכן דעם וואָס האָט דעם אויסשלאָג פאַר ריין; ער איז אין גאַנצן געוואָרן וויס, איז ער ריין. [14] אָבער דעם טאָג וואָס עס באַווייזט זיך אויף אים ווילדפלייש, זאָל ער ווערן אומריין. [15] און אַז דער כֹּהן וועט זען דאָס ווילדפלייש, זאָל ער אים מאַכן פאַר אומריין; ווילדפלייש דאָס איז אומריין; צרעת איז דאָס. [16] אויב אָבער דאָס ווילדפלייש וועט ווידער ווערן וויס, זאָל ער קומען צום כֹּהן. [17] און אַז דער כֹּהן וועט אים באַקוקן, ערשט דער אויסשלאָג איז געוואָרן וויס, זאָל דער כֹּהן מאַכן דעם וואָס האָט דעם אויסשלאָג, פאַר ריין; ער איז ריין.

[18] און אַ לייב, אַז ביי אים אויף זיין הויט וועט זיין אַן אויסשיט, און ער וועט פאַרהיילט ווערן, [19] און אויף דעם אָרט פון דעם אויסשיט וועט ווערן אַ ווייסע געשווירלעכץ, אָדער אַ רויטלעך ווייסער פלעק, זאָל ער באַווייזן ווערן צום כֹּהן. [20] און אַז דער כֹּהן וועט זען, ערשט דאָס אויסזען דערפון איז נידעריקער פון דער הויט, און די האָר דערויף איז געוואָרן וויס, זאָל דער כֹּהן אים מאַכן פאַר אומריין: די פלאָג פון צרעת איז דאָס, וואָס האָט אויסגעבראָכן אויף דעם אויסשיט. [21] און אַז דער כֹּהן וועט עס באַקוקן, ערשט ווייסע האָר איז דערויף ניטאָ, און עס איז ניט נידעריקער פון דער הויט, און עס איז מאַט, זאָל אים דער כֹּהן איינשליסן אויף זיבן טעג. [22] אויב אָבער שפּרייטן וועט עס זיך פאַרשפּרייטן אויף דער הויט, זאָל דער כֹּהן אים מאַכן פאַר אומריין; די פלאָג איז דאָס. [23] און אויב דער פלעק שטייט אויף זיין אָרט, ער האָט זיך ניט פאַרשפּרייט, איז דאָס דער צייכן פון דעם אויסשיט, און דער כֹּהן זאָל אים מאַכן פאַר ריין.

[24] אָדער אַ לייב, אַז אויף זיין הויט וועט זיין אַ ברען פון פייער, און דער אָנוווּקס פון דעם ברען וועט ווערן אַ רויטלעך ווייסער אָדער אַ ווייסער פלעק, [25] און דער כֹּהן וועט עס באַקוקן, ערשט די האָר אויף דעם פלעק איז געוואָרן וויס, און דאָס אויסזען דערפון איז טיפער פון דער הויט, איז דאָס אַ צרעת וואָס האָט אויסגעבראָכן אויפן ברען, און דער כֹּהן זאָל אים מאַכן פאַר אומריין; די פלאָג פון צרעת איז דאָס. [26] אויב אָבער דער כֹּהן וועט עס באַקוקן, ערשט ווייסע האָר איז אויפן פלעק ניטאָ, און עס איז ניט נידעריקער פון דער הויט, און עס איז מאַט, זאָל אים דער כֹּהן איינשליסן אויף זיבן טעג. [27] און דער כֹּהן זאָל אים באַקוקן אויפן זיבעטן טאָג; אויב שפּרייטן האָט עס זיך פאַרשפּרייט אויף דער הויט, זאָל אים דער כֹּהן מאַכן פאַר אומריין; די פלאָג פון צרעת איז דאָס. [28] אויב אָבער דער פלעק שטייט אויף זיין אָרט, עס האָט זיך ניט פאַרשפּרייט אויף דער הויט, און עס איז מאַט, איז דאָס אַ געשווילעכץ פון דעם ברען, און דער כֹּהן זאָל אים מאַכן פאַר ריין; וואָרום דער צייכן פון דעם ברען איז דאָס.

[29] און אַ מאַן אָדער אַ פרוי, אַז ביי זיי וועט זיין אַן אויסשלאָג אויפן קאָפּ אָדער אין באָרד, [30] און דער כֹּהן וועט

הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וּבוֹ שֵׂעָר
צָהֹב דָּק וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶתֶק הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ
לא הַזָּקָן הוּא׃ וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין־
מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וְשֵׂעָר שָׁחֹר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן
לב אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק וְלֹא־הָיָה בוֹ שֵׂעָר צָהֹב
לג וּמַרְאֵה הַנֶּתֶק אֵין עָמֹק מִן־הָעוֹר׃ וְהִתְגַּלָּח וְאֶת־הַנֶּתֶק
לֹא יְגַלֵּחַ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃
לד וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה
הַנֶּתֶק בָּעוֹר וּמַרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ עָמֹק מִן־הָעוֹר וְטִהַר אֹתוֹ
לה הַכֹּהֵן וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְטָהֵר׃ וְאִם־פָּשֹׂה יִפְשֶׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר
לו אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר
לז לֹא־יְבַקֵּר הַכֹּהֵן לַשֵּׂעָר הַצָּהֹב טָמֵא הוּא׃ וְאִם־בְּעֵינָיו
עָמַד הַנֶּתֶק וְשֵׂעָר שָׁחֹר צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא
לח וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃ ס וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרָם
לט בֶּהָרֹת בֶּהָרֹת לְבָנֹת׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְעוֹר־בְּשָׂרָם
בֶּהָרֹת כֵּהוֹת לְבָנֹת בֹּהַק הוּא פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא׃ ס
ששי (שלי) מא וְאִישׁ כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ קֵרֵחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ וְאִם מִפְּאַת
מב פָּנָיו יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ גִּבֵּחַ הוּא טָהוֹר הוּא׃ וְכִי־יִהְיֶה בַקָּרַחַת
אוֹ בַגַּבַּחַת נֶגַע לָבָן אֲדַמְדָּם צָרַעַת פֹּרַחַת הוּא בְּקָרַחְתּוֹ
מג אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ׃ וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־הַנֶּגַע לְבָנָה
אֲדַמְדֶּמֶת בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ בְגַבַּחְתּוֹ כְּמַרְאֵה צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר׃
מד אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טַמֵּא יְטַמְּאֶנּוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ
מה נִגְעוֹ׃ וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ
מו יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל־שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא ׀ טָמֵא יִקְרָא׃ כָּל־יְמֵי
אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
מז מוֹשָׁבוֹ׃ ס וְהַבֶּגֶד כִּי־יִהְיֶה בוֹ נֶגַע צָרָעַת בְּבֶגֶד צֶמֶר

לג׳ ג׳ רבתי

באַקוקן דעם אויסשלאָג, ערשט דאָס אויסזען דערפון איז טיפער פון דער הויט, און דערויף איז געלע דינע האָר, זאָל דער כּהן אים מאַכן פאַר אומריין; שלעכטע קרעץ איז דאָס, צרעת פון קאָפּ אָדער פון באָרד איז דאָס.
31 און אַז דער כּהן וועט באַקוקן דעם אויסשלאָג פון די שלעכטע קרעץ, ערשט זיין אויסזען איז ניט טיפער פון דער הויט, און שוואַרצע האָר איז דערויף ניטאָ, זאָל דער כּהן אַיינשליסן דעם וואָס האָט דעם אויסשלאָג פון די שלעכטע קרעץ, אויף זיבן טעג. 32 און אַז דער כּהן וועט באַקוקן דעם אויסשלאָג אויפן זיבעטן טאָג, ערשט די שלעכטע קרעץ האָבן זיך ניט פאַרשפּרייט, און געלע האָר איז דערויף ניטאָ, און דאָס אויסזען פון די שלעכטע קרעץ איז ניט טיפער פון דער הויט, 33 זאָל ער זיך אָפּגאָלן, און די שלעכטע קרעץ זאָל ער ניט אָפּגאָלן; און דער כּהן זאָל אַיינשליסן דעם וואָס האָט די שלעכטע קרעץ אַ צווייט מאָל אויף זיבן טעג. 34 און אַז דער כּהן וועט באַקוקן די שלעכטע קרעץ אויפן זיבעטן טאָג, ערשט די שלעכטע קרעץ האָבן זיך ניט פאַרשפּרייט אויף דער הויט, און זייער אויסזען איז ניט טיפער פון דער הויט, זאָל אים דער כּהן מאַכן פאַר ריין; און ער זאָל וואַשן זיינע קליידער, און זיין ריין. 35 אויב אָבער שפּרייטן וועלן זיך פאַרשפּרייטן די שלעכטע קרעץ אויף דער הויט נאָך זיין ריייניקונג, 36 און דער כּהן וועט אים באַקוקן, ערשט די שלעכטע קרעץ האָבן זיך פאַרשפּרייט אויף דער הויט, דאַרף דער כּהן ניט זוכן קיין געלע האָר: ער איז אומריין. 37 אויב אָבער די שלעכטע קרעץ זיינען געבליבן ביי זייער אויסזען, און שוואַרצע האָר איז אויסגעוואַקסן דערויף, זיינען די שלעכטע קרעץ פאַרהיילט; ער איז ריין, און דער כּהן זאָל אים מאַכן פאַר ריין.

38 און אַ מאַן אָדער אַ פרוי, אַז אויף דער הויט פון זייער לייב וועלן זיין פלעקן, ווייסע פלעקן, 39 און דער כּהן וועט אַ קוק טאָן, ערשט די פלעקן אויף דער הויט פון זייער לייב זיינען מאַט ווייס, איז דאָס אַ לישאַי וואָס האָט אויסגעבראָכן אויף דער הויט; ער איז ריין.

40 און אַ מאַן, אַז זיין קאָפּ וועט אויסקריכן, האָט ער אַ פליך; ער איז ריין. 41 און אויב זיין קאָפּ וועט אויסקריכן צו דער זייט פון זיין פּנים, האָט ער אַ פאָדערפליך; ער איז ריין. 42 אויב אָבער אויף דעם הינטערפליך אָדער אויף דעם פאָדערפליך וועט זיין אַ רויטלעך ווייסער אויסשלאָג, איז דאָס אַ צרעת וואָס ברעכט אויס אויף זיין פאָדערפליך אָדער אויף זיין הינטערפליך. 43 און אַז דער כּהן וועט אים באַקוקן, ערשט די געשווילעכץ פון דעם אויסשלאָג איז רויטלעך ווייס אויף זיין הינטערפליך אָדער אויף זיין פאָדערפליך, אַזוי ווי דאָס אויסזען פון צרעת אויף דער הויט פון לייב, 44 איז ער אַ מאַן אַ מצורע; פאַר אומריין איז ער; אומריין זאָל אים מאַכן דער כּהן; ער האָט די פּלאָג אויף זיין קאָפּ.

45 און דער מצורע וואָס די פּלאָג איז אויף אים, זיינע קליידער זאָלן זיין צעריסן, און זיין קאָפּ זאָל זיין פאַרוואַקסן, און זיין אויבערשטע ליפּ זאָל ער פאַרדעקן, און „טמא! טמא!" זאָל ער אויסרופן. 46 אַלע טעג וואָס די פּלאָג איז אויף אים, זאָל ער זיין אומריין; אומריין איז ער; אַליין זאָל ער זיצן, אויסן לאַגער זאָל זיין זיין וווינונג.

47 און אַז די פּלאָג פון צרעת וועט זיין אין אַ בגד, אין אַ וואָלענעם בגד, אָדער אין אַ פלאַקסענעם

מח אוֹ בְבֶגֶד פִּשְׁתִּים׃ אוֹ בִשְׁתִי אוֹ בְעֵרֶב לַפִּשְׁתִּים וְלַצָּמֶר
מט אוֹ בְעוֹר אוֹ בְּכָל־מְלֶאכֶת עוֹר׃ וְהָיָה הַנֶּגַע יְרַקְרַק ׀ אוֹ
אֲדַמְדָּם בַּבֶּגֶד אוֹ בָעוֹר אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב אוֹ בְכָל־כְּלִי־
נ עוֹר נֶגַע צָרַעַת הוּא וְהָרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־
נא הַנָּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים׃ וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב
אוֹ בָעוֹר לְכֹל אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה הָעוֹר לִמְלָאכָה צָרַעַת מַמְאֶרֶת
נב הַנֶּגַע טָמֵא הוּא׃ וְשָׂרַף אֶת־הַבֶּגֶד אוֹ אֶת־הַשְּׁתִי ׀ אוֹ אֶת־
הָעֵרֶב בַּצֶּמֶר אוֹ בַפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת־כָּל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר־
נג יִהְיֶה בוֹ הַנָּגַע כִּי־צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ וְאִם
יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבֶּגֶד אוֹ בַשְּׁתִי אוֹ
נד בָעֵרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְכִבְּסוּ אֵת אֲשֶׁר־
שב׳ (רב׳) בּוֹ הַנָּגַע וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת־יָמִים שֵׁנִית׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי ׀
הֻכַּבֵּס אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה לֹא־הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת־עֵינוֹ וְהַנֶּגַע לֹא־
פָשָׂה טָמֵא הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ פְּחֶתֶת הִוא בְּקָרַחְתּוֹ אוֹ
נו בְגַבַּחְתּוֹ׃ וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כֵּהָה הַנֶּגַע אַחֲרֵי הֻכַּבֵּס
אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ מִן־הַבֶּגֶד אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשְּׁתִי אוֹ
מפ׳ מִן־הָעֵרֶב׃ וְאִם־תֵּרָאֶה עוֹד בַּבֶּגֶד אוֹ־בַשְּׁתִי אוֹ־בָעֵרֶב
אוֹ בְכָל־כְּלִי־עוֹר פֹּרַחַת הִוא בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפֶנּוּ אֵת אֲשֶׁר־
נח בּוֹ הַנָּגַע׃ וְהַבֶּגֶד אוֹ־הַשְּׁתִי אוֹ־הָעֵרֶב אוֹ־כָל־כְּלִי הָעוֹר
נט אֲשֶׁר תְּכַבֵּס וְסָר מֵהֶם הַנָּגַע וְכֻבַּס שֵׁנִית וְטָהֵר׃ זֹאת
תּוֹרַת נֶגַע־צָרַעַת בֶּגֶד הַצֶּמֶר ׀ אוֹ הַפִּשְׁתִּים אוֹ הַשְּׁתִי אוֹ
הָעֵרֶב אוֹ כָּל־כְּלִי־עוֹר לְטַהֲרוֹ אוֹ לְטַמְּאוֹ׃ פ

בגד, [48] אָדער אין גרונטוועב, אָדער אין דורכוואַרף, פון פלאַקס, צי פון וואָל, אָדער אין אַ פעל, אָדער אין וואָסער עס איז אַרבעט פון פעל; [49] און דער אויסשלאָג וועט זיין גרינלעך אָדער רויטלעך אין דעם בגד, אָדער אין דעם פעל, אָדער אין דעם גרונטוועב, אָדער אין דעם דורכוואַרף, אָדער אין וואָסער עס איז זאַך פון פעל, איז דאָס די פלאָג פון צרעת, און עס זאָל באַוויזן ווערן צום כהן. [50] און אַז דער כהן וועט באַקוקן דעם אויס־שלאָג, זאָל ער אַיינשליסן דאָס וואָס האָט דעם אויסשלאָג, אויף זיבן טעג. [51] און אַז ער וועט זען דעם אויסשלאָג אויפן זיבעטן טאָג, אַז דער אויסשלאָג האָט זיך פאַר־שפרייט אין דעם בגד, אָדער אין דעם גרונטוועב, אָדער אין דעם דורכוואַרף, אָדער אין דעם פעל—וואָס נאָר פאַר אַן אַרבעט עס איז געמאַכט פון פעל—איז דער אויס־שלאָג אַן עסיקע צרעת; אומריין איז ער. [52] און מע זאָל פאַרברענען דעם בגד, אָדער דעם גרונטוועב, אָדער דעם דורכוואַרף, פון וואָל צי פון פלאַקס, אָדער וואָס נאָר פאַר אַ זאַך פון פעל וואָס דער אויסשלאָג וועט זיין דערין; וואָרום אַן עסיקע צרעת איז דאָס; אין פייער מוז עס פאַרברענט ווערן. [53] אויב אָבער דער כהן וועט זען, ערשט דער אויסשלאָג האָט זיך ניט פאַרשפרייט אין דעם בגד, אָדער אין דעם גרונטוועב, אָדער אין דעם דורכוואַרף, אָדער אין וואָסער עס איז זאַך פון פעל, [54] זאָל דער כהן הייסן מע זאָל וואַשן דאָס וואָס דער אויס־שלאָג איז דערין, און ער זאָל עס אַיינשליסן אַ צווייט מאָל אויף זיבן טעג. [55] און אַז דער כהן וועט זען, נאָכדעם ווי מע האָט געוואַשן דעם אויסשלאָג, ערשט דער אויסשלאָג האָט ניט געביטן זיין אָנבליק, הגם דער אויסשלאָג האָט זיך ניט פאַרשפרייט, איז דאָס אומריין; אין פייער זאָלסטו עס פאַרברענען. אַן אויסעסונג איז דאָס, סיי דאָס איז אויף דער לינקער זייט, סיי אויף דער רעכטער. [56] און אויב דער כהן וועט זען, ערשט דער אויסשלאָג איז געוואָרן מאַט נאָכדעם ווי מע האָט אים געוואַשן, זאָל ער אים אַראָפּרייסן פון דעם בגד, אָדער פון דעם פעל, אָדער פון דעם גרונטוועב, אָדער פון דעם דורכוואַרף. [57] און אויב ער וועט זיך ווידער באַוויזן אין דעם בגד, אָדער אין דעם גרונט־וועב, אָדער אין דעם דורכוואַרף, אָדער אין וואָסער עס איז זאַך פון פעל—ברעכט דאָס אויס; זאָלסטו אין פייער פאַרברענען דאָס וואָס דער אויסשלאָג איז דערין. [58] און דער בגד, אָדער דער גרונטוועב, אָדער דער דורכוואַרף, אָדער וואָסער עס איז זאַך פון פעל, וואָס דו וועסט וואַשן און דער אויסשלאָג וועט זיך אָפּטאָן דערפון, זאָל געוואַשן ווערן אַ צווייט מאָל, און זיין ריין.

[59] דאָס איז דער דין פון דער פלאָג פון צרעת אין אַ בגד פון וואָל אָדער פלאַקס, אָדער אין גרונטוועב, אָדער אין דורכוואַרף, אָדער אין וואָסער עס איז זאַך פון פעל, דאָס צו מאַכן פאַר ריין, אָדער דאָס צו מאַכן פאַר אומריין.

מְצוֹרָע

יד

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע
ב בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ
ג לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע־הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ׃

יד [1] און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: [2] דאָס זאָל זיין דער דין פון מצורע אין טאָג פון זיין רייניקונג: ער זאָל געבראַכט ווערן צום כהן. [3] און דער כהן זאָל אַרויסגיין אויסן לאַגער, און אַז דער כהן וועט זען, ערשט די פלאָג פון צרעת איז פאַרהיילט אויפן מצורע,

יג, מט׳ קמץ ברביע